

Scénář reportáže – pamětník Ladislav Vrátný

Rádi bychom vám představili pana Ladislava Vrátného. V dětství žil v Hubenově, je to dvoj-vesnička blízko Jihlavy

Narodil jsem se 13. 4. 1936 v chalupě. A abyste si to uměli představit, byly dvě místnosti, bylo nás osm. Čtyři děti, rodiče a prarodiče. Já jsem od začátku chtěl do zemědělství. Já nevím proč, ale mě to prostě zajímalo, bavilo. A pak jsem šel do zemědělské školy, neměl jsem s tím problém. To ještě tenkrát se předpokládalo, že půjdu domů, že se vrátím domů, že budu hospodařit, že jo.

Velkou příležitostí, jak se dostat k zajímavé práci v zemědělství, dostal v Humpolci. Tehdy se hledal někdo, kdo by se ujal vedení soutěže Zlatá podkova, která se v roce 1967 do Humpolce přestěhovala z Přerova.

Přišli za mnou, abych to dělal. Já jsem vcelku kejvnul. Taký ze začátku to mohli jezdit jenom zaměstnanci zemědělských závodů a žáci zemědělských škol. Až postupně se to otevřelo dalším profesím. Ale vždycky jsem se snažil, aby ty naše soutěže zůstaly výchovný, aby ti zájemci mohli postupně růst.

V devadesátých letech minulého století skončil hlavní pořadatel Zlaté podkovy – Zemědělské noviny. Ladislav Vrátný ale nechtěl nechat soutěž padnout. Jednalo se i o samotný název.

Prostě Zemědělské noviny skončily a přišlo jaro, tak co Vrátnej, co jako se děje, jak to bude, a tak. Najednou bylo kolem Podkovy ticho. A tak jsem říkal: Ježíši Kriste, to je lidí, co se kolem toho točí, to je koní! Tak jsem šel za ředitelem. Říkám: Čoveče, my snad něco budeme muset podniknout. A on říká: kdo ti pomůže? Do té doby to Zemědělký celý táhly. No, založil jsem obecně prospěšnou společnost Soutěže podkovy. To jsem musel dvakrát měnit, protože napřed jsem tomu dal Zlatá podkova, to mi vrátili, že už Zlatá podkova někde existuje, nějaký divadlo, nebo co. Tak jsem to změnil na Soutěže podkovy, a on mi to vzali. No a milá Zlatá podkova přešla ze Zemědělských novin na školní statek.

I letos, kdy Zlatá podkova slaví 60 let své existence, je stále jeho největší životní náplní.

Zlatá podkova, to není jako povinnost, Zlatá podkova, to je tradice. A to je horší jak povinnost. Z toho se nevykroutíš.